

22/К.З.15/95
12.07.1995
32

ГЛАВЕН ПРОКУРОР
НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

София, 12.07. 1995 г.

№ 9696.95.V.

Г-н А. Иванов
12.VII.95г.

ПИСМЕНО СТАНОВИЩЕ

от Главния прокурор на Република България
по конституционно дело № 15/1995 г. на
Конституционния съд на Р България

УВАЖАЕМИ ГОСПОДА КОНСТИТУЦИОННИ СЪДИИ,

Правото на труд е основно конституционно право на всеки гражданин на РБ, прогласено с разпоредбата на чл.48 от Конституцията на Р България. На него съответствува задължението на държавата, предвидено в същата разпоредба, да се грижи за създаване условия за осъществяването му. Това задължение държавата следва да изпълнява в съответствие с основния конституционен принцип, прокламиран в чл.16 от Конституцията трудът да се гарантира и защитава със закон.

Кодексът на труда е законът, който съгласно заявените в член 1 предмет и цел урежда трудовите отношения между работника или служителя и работодателя, както и другите отношения свързани с тях с цел да осигури свободата и закрилата на труда.

С разпоредбата на чл.360 ал.1 изречение първо Кодексът на труда предвижда трудовите спорове да се разглеждат от съдилищата.

С разпоредбата на ал.2 на чл.360 обаче от съдебна защита и контрол се изключват споровете относно освобождаването на изборни служители и на други отговорни държавни служители,

като се предвижда възможност с подзаконов акт да се определя за кои държавни служители това изключване ще се прилага.

Алинея 2 на чл.360 КТ, изречение последно противоречи на посочените по-горе разпоредби на Конституцията на Р България, които предвиждат само със закон да се уреждат правоотношенията възникващи по повод осъществяването и за гарантирането на основното конституционно право на труд на всички граждани в Р България. Тя противоречи и на разпоредбата на чл.116 ал.2 от Конституцията отнасяща се за категорията граждани - държавни служители и съгласно която условията при които те се назначават и освобождават от длъжност се определят със закон.

Доколкото в друг закон липсва уредба гарантираща правото на защита на тази категория граждани, разпоредбата на ал.2, чл.360 изречение последно противоречи и на чл.56 от Конституцията, които прокламира правото на защита конституционните права на гражданите като тяхно основно конституционно право, както и на чл.57 ал.1, който го обявява за неотменимо.

ГЛАВЕН ПРОКУРОР:
/Ив. Татарчев/
СОБ

МВ